

"El papa a Egipte enceta una reconciliació real entre cristianisme i Islam"

Dv, 5/05/2017 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra-CR) "Hi ha un abans i un després del viatge del papa a Egipte", assegura el teòleg **Armand Puig** després d'acompanyar el papa **Francesc** en el [viatge](#) a Egipte de passat cap de setmana. El rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià va ser un dels teòlegs cristians que va intervenir en el congrés internacional sobre la Pau organitzat per la Universitat d'Al-Azhar.

"El viatge del papa Francesc a Egipte enceta un camí real de reconciliació entre cristians i musulmans", assegura Armand Puig per destacar la transcendència del viatge i el discurs del papa a la Universitat d'Al-Azhar. Francesc ja havia tingut una trobada a Roma amb **Ahmed al Tayyeb**, el gran imam d'Al-Azhar, que també havia participat en algunes de les trobades anuals per la Pau que organitza la Comunitat de Sant'Egidio.

Tot i que no és el primer contacte d'un papa amb el món musulmà, aquesta vegada és molt més rellevant perquè respon a una invitació, "i a la Universitat d'Al-Azhar només hi parla un que sigui considerat mestre: és reconèixer des del món islàmic el mestratge del papa".

Un missatge a tot el món islàmic

"Ahmed al Tayyeb fa anys que s'ha dedicat a l'aproximació als cristians. És una persona que ha anat coneixent el cristianisme, i que anat veient que des del seu lloc com a gran Imam de la Universitat d'Al Azhar podia enviar un missatge a tot el món islàmic", remarca Puig. La universitat del Caire que dirigeix Al Tayyeb arriba a 400.000 alumnes de diversos països musulmans, i és de la tradició sunnita que representa el 90% del món islàmic: "És la primera autoritat religiosa d'Egipte però a més té una influència real en el pensament islàmic, tenint en compte que l'Islam no té una jerarquia definida, sinó líders als qui se'ls reconeix pel seu prestigi".

Formalment el papa va fer [un discurs](#) per tancar la trobada internacional per la pau organitzada per la Universitat d'Al Azhar. Va ser un espai de diàleg amb intervencions de cristians i musulmans i amb l'assistència de membres d'altres religions. També va ser significativa la presència del patriarca **Bartomeu I** i d'un representant oficial del papa dels coptes en el mateix congrés. Bona part dels ponents, com Armand Puig, estaven vinculats a la xarxa de les trobades interreligioses per la pau de Sant'Egidio.

Cristianisme i Islam es reconeixen com a amics

Però a més del discurs, el que queda és l'abraçada d'Al Tayyeb amb Francesc davant del món: "és una imatge molt potent per vehicular el missatge que cristianisme i Islam es reconeixen com a amics i no com a enemics, que poden conviure i que tenen projectes comuns, el principal dels quals és la pau". Una imatge que contraresta el que pretén el radicalisme islàmic violent.

"La relació personal del papa amb Al Tayyeb representa l'alternativa i el refús a l'imatge de confrontació entre cristianisme i Islam", remarca Puig. I, en concret, "el refús a aquell Islam que diu que en nom de Déu no es pot justificar la violència o perseguir les minories o que encara creu que el papa de Roma és el cap dels croats". Per això "és molt rellevant, perquè en l'àmbit popular encara hi ha molta gent que pensa que Islam i Cristianisme són enemics irreconciliables".

La pau respon a la voluntat divina

De la seva experiència en el congrés, Armand Puig no s'atreveix a quantificar la penetració d'aquest discurs de reconciliació dins del món islàmic, però veu una evolució significativa: "Les revolucions sempre comencen per poca gent i ja hi ha persones amb càrrecs rellevants que entenen que el discurs de la pau també és un discurs de l'Islam i que veuen que els interlocutors per aquest discurs són els cristians".

"Això és una visió nova sobre el món, expressar que la pau és necessària, útil i que respon a la voluntat divina". I es va veure al Caire amb un discurs del papa i del gran imam "que poden signar l'un i l'altre". En el cas de Francesc un discurs que va posar com en el centre que "el nom de Déu és pau, i no confrontació. És la metodologia de Joan XXIII: mirar el que ens uneix i no els que ens separa, per aconseguir una convivència real".

Segons Armand Puig, no és una resposta il·lusa al problema de la violència, que continua existint, "és la intel·ligència és trobar camins comuns sense jutjar l'altre" i "posar-nos tots sota l'ombra divina i el concepte bíblic d'Aliança". Puig no dubta "veure i sentir té un impacte en el món islàmic".

La seva participació en el congrés -"en el que van dir-se les coses amb una llibertat més que notable"- també li va permetre constatar que els grans temes teològics són transversals: "La imatge Déu o com s'han de llegir les escriptures són temes clau". I la importància de compartir entre cristians i musulmans que "vol dir el Déu de la Pau".

Amb els coptes

La lectura d'aquest breu viatge del papa a Egipte no és completa sense repassar tota l'agenda ecumènica i la trobada amb el papa dels cristians coptes, **Tawadros**

II. En el context de persecució que viuen els cristians a Orient, Francesc va fer una emotiva visita a la catedral del Sant Marc, un dels escenaris dels atemptats d'aquest Diumenge de Rams.

També la sessió inicial del congrés a la Universitat l'Al-Azhar va començar amb un minut de silenci per la víctimes dels darrers atemptats contar els coptes. Alhora, el diumenge el viatge va estar dedicat a la minoria catòlica amb una missa i una trobada amb clergat, religiosos i religioses i seminaristes.

La força global del papat

"Ha estat un viatge interreligiós i ecumènic sota un paraigua de la pau, del papa de la Pau". Puig remarca com es definia en el lema "El papa de la Pau en un Egipte de Pau" i el logotip oficial del viatge "amb els símbols del cristianisme i l'Islam junts damunt de les piràmides que conté els tres elements: l'ecumènic, l'interreligiós i la pau com a discurs central".

Francesc ja s'havia reunit amb Tawadros a Roma i també va compatir diversos gestos de complicitat durant el viatge. Per exemple, va portar una creu copta o es va posar el pectoral que li va regalar Tawadros sobre el seu. Puig destaca que les paraules del papa van ser "per als coptes i per a tots els cristians d'orient. Hi va haver la percepció que [parlava](#) com una gran figura cristiana més que com a cap catòlic". La presència d'altres patriarques cristians en la pregària com el de Constantinoble, Bartomeu I, confirma aquesta dimensió ecumènica.

Amb aquest relat el viatge del papa deixa el missatge que "el futur del cristianisme a orient passa per un islam moderat, en pau, i amb una relació privilegiada amb Roma, que és qui té una força global per a poder defensar els drets de les minories".